

రాజేశ్వరి త్యాగం

[చిన్న కథ.]

ఈ కథలోని రాజేశ్వరి వుండిన పరిస్థితులవంటి పరిస్థితులు ఎందరికో వుండవచ్చు. కాని ఈ రాజేశ్వరి వలె మాయనర్మలలేక వున్నది వున్నట్లు మగనితో చెప్పివేళే మగువలు ఎంతమంది వుంటారు? కోటికి ఒకరు కూడా వుండలేమా!

రచయిత.

కొత్తపల్లి శ్రీ రామమూర్తి, యల్.యమ్.ఇ

రాజేశ్వరి కాపరానికి వచ్చి సుమారు రెండు సంవత్సరాలు పైబడింది. పెళ్ళినాటికి పదిహేనేళ్ళు వుంటే, కొంతకాలం ఆమె కొంతకాలం గానం చేయవచ్చుటకు వున్నాను. ఆమె కంఠం చూచిన కొద్దీ నాకు ఆమెయందు జాలి, అనురాగం పెరిగేవి.

కాని ఆమెను ఆకర్షించగల గుణాలేమీ నాలోలేవు. ఆమె సరదాలు తీర్చడానికి నేను సరదామనిషినికాను దానిక కారణం నా బీద తనమే అగాలేమో.

నేను రూపవంతి కి కాని నాకు తెలుసు. రూపం లేకపోయినా మంచిగుణాలన్నా వున్నాయా అంటే అవికూడా పూజ్యం. అది

గాక ఏవి మంచిగుణాలో నాకు తెలియదు నాకు మంచిగుణాలు గా కనిపించేవి ఆమెకు నచ్చకపోవచ్చు. కాని మొత్తమీద ఆమె హృదయాన్ని రజప చేయకపోయినాను.

రాజేశ్వరి గామిన తల్లి సూత్రం. ఆమె గాకు హృదయశ్వరి అయింది. కాని ఆమెను ఆకర్షించలేకపోయావురా వెర్రవాడా అని నాహృదయము మాత్రము నాకు తట్టి చెపుతోవుండేది.

గాలోఁనన్న బోధన ఆమె నాకు తెలియక దియి జన్మ తీరేదీకాదు.

ఆమె చక్కని చీరకట్టుకున్నా, వున్నట్లు వెట్టుకున్నా ఆరోజు ఆమెను విడిచి బయటికి వెళ్ళాలని

కూడా అనిపించేది కాదు. అశాశ్వతమైన జీవితంగా అంతకన్నా సుఖమయమైన ఘడియలు వేరే లేవనిపించేది. ఆమె ప్రేమను పొందడానికి నేనుపడిన శ్రమ ఆ పరిమాత్రునికే ఎరుక. కాని ఆమె హృదయమంత పాపాణంలా వుండటానికి కారణం ఏమీకూ అన్న ఆలోచన నాలో అప్పటిప్పటి తుపాను రేపేది. దానికి తాళుకోలేక నుడిగాల్లో తగులుకున్న ఎండుటాకు లాగున నామనస్సు గిద్రున తిరిగిపోయేది. గారి తెలిసేదికాదు.

ఆమె సర్వము, నన్నాకర్షించాయి. కాని నేను ఆమెను ఆకర్షించలేకపోయాను. ఆమె మనస్సు యింకొక్కడో వున్నట్లు తోచేది ఆమెరుపు దెబ్బకి తాళుకోలేక పోయేవాణ్ణి. ఆమెకు నాచేష్ట లేవీ తృప్తికరంగా వుండేవి కావు.

౨

జానీ, వుంది డా. గామీదా నా రాజేశ్వరి, నేను పండుకోని వున్నాము వెన్నెల పిండి ఆరబోసినట్టు చక్కగా వుంది.

నాకు నిద్రపట్టడంలేదు. నాయీ శర్మ నాద్రక్కనే పండుకుంది. చంద్రాణులు ఆమె ముఖమీద ప్రాబలినున్నాయి

ఇక నాకేదేకం ఆగలేదు. ఆమెను గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకున్నాను. నావేడిపెదవులు ఆమె పెదవులకు తగలగానే సరోజాల్లాంటి

ఆమెకన్నులువిప్పి చల్లని చూపులు ప్రసరించింది. మెల్లగా ఆమె ముంగురులు దువ్వుతు యీలా అన్నాను. 'ఏ? రాజ్యం! నేనంటే యింత ఆలసత్వానికి కారణం చెప్పవూ?' అని గడ్డం పట్టి బ్రతిమలాడాను

'ఎందుకు అడుగుతావు, బావా! ఆసంగతి' అంది బహు కష్టం మీద.

'అలాకాదు చెప్పాలి లేకపోతే నేను...'

'ఎంతమాట! బావా! యీ శరీరానికి ఈశోధ కూడా లేకండా చేదామనా నీతలపు' అంది.

'అయితే నీ ఆత్మకి ఆనందం లేదా?' అన్నా.

'లేదు! ఆత్మ, శరీరం ఒకని పరం చేయకండా చేశారు నాతిల్లి దండ్రులు ఈభౌతిక శరీరాన్ని నీకు ధారపోశారు. అది నీయిచ్చవచ్చి నట్టు ఉపయోగించుకో. కాని హృదయము నాకు జెలియకండానే ఒకని పరమై పోయింది. అది తిరిగి నా అధీనంలోకి వస్తుందన్న ఆశ యిప్పట్లోలేదు బావా! అదివస్తే నూత్రం నీ అధీనంచేస్తా. ఇట్లా అని నీమనస్సుకి కష్టంకలిగించినందుకు తుమించు.'

ఆమె మూటలకు నాలో ఈ ర్వ్య. క్రోధము, జాలి కుమ్ములాడ సాగాయి. కాని ఆమె అకల్మష మైన మాటలకు నా ఆత్మ సంతోషించింది. శరీరం కోపించింది. తుదకు జాలే జయం పొందింది.

'అయితే రాజేశ్వరి నీహృద గూన్ని దొంగిలించిన దుర్మార్గు డాసు' అన్నాను.

'బావా! నన్ను ఆట్టేవారిచకు. నాకు కోపంవస్తోంది' అంది

ఆనూటతో నాలో మొలక లెత్తిన కోపం పూర్తిగా నశించింది.

'లేదు, యీశ్వరి! ఆడదానికి తనముందు యితర ఆడవాళ్ళను పొగడితే ఎంత పారుషం, కోపం వస్తుందో అలాగే మగవాడికి కూడా తనతో పోటీదారుడు వున్నాడంటే అపరమితమైన క్రోధం, ఈ ర్వ్య రావడంకూడా సహజాకదూ! అవి జయించినవాడే మనిషినుమా' అన్నా వెద్ద వేదాంతిలాగ.

ఆడదానికి కోపం జెప్పించాలంటే దానిదగ్గర మనో ఆడదాన్ని గురించి పొగడటమే సాధనం. అప్పుడే ఆమె నిజస్వరూపం గోచర మౌతుంది.

ఒకనాడు మారాజ్యంలో మాటవరసకు నాతో చదువుకున్న ఒక అమ్మాయిని గురించి చాలా బాగుంటుందని, సుశీల అని, చురుకైందని వవోకోశాను ఆనూటతో తనకన్నా ఆమె అధికురాలేమో అని ఉడుకుంది రాజ్యం. ఆవేళ ఆమె ముఖం ఎంతో ముద్దు వచ్చింది నాకంటికి. వ్రడుకుమోత్ర నంతో ఆమె ఆనాడు అన్ననూటలు అతి మధురంగా వున్నాయి.

అటుకున్న అమ్మకి ఉలుకెక్కువ అన్నట్టు ఆనాడు దాన్ని అలా ఉడికించినందుకు నన్నిలా ఈనాడు ఏడి పిస్తోందేమో అనుకున్నాను. కాని ఆమెగో నకోశానా మెటకారం కనుపించలేదు. దాంతో నాగుండె జారిపోయింది

'అయితే ఆమనిషి ఎవరో చెబితే కాని వీలులేదని బలవంతంచేశాను.

ఆమె నామొడిప్పట్టుకి లొంగి పోయి యిట్లా చెప్పసాగింది.

3

'బావా! నాజీవితం విడుగుపడిన తాడివంటిది పైకి ఏవో మానవా కృషిగోవుంది కాని లోపల నా గుండె చితికిపోయింది. మా చిన్న త్రయ్య కొడుకు రామం. నీకూ తెలుసు. అతడు వాళ్ళ అమ్మమ్మ దగ్గరే పెరిగాడు అంటే మాయింట్లోనే వుండేవాడు. చిన్నతనంనుంచి నేను అతను కలసి చదువుకుంటో వుండేవాళ్ళం.

బొమ్మలపెళ్ళిళ్ళు ఆడుకుంటే కూడా యిద్దరం భార్య భర్తలు గా వుండేవాళ్ళం.

అతడు ఆనకాయముద్దా, అన్నం కలిపి నానోట్లో పెడితేనేను పప్పుపులుసూ అన్నం అతనినోట్లో పెట్టేదాన్ని బాల్యంలో ఒక కంచాన తిని, ఒక మంచాన పడుకునే వాళ్ళం. మా అమ్మమ్మ మమ్మల నిద్దరనుచూచి చిలకా గోరంకలా

మా బాగున్నారు అని మురిసిపోయేది.

నాకు కొంచెం ఊహవచ్చేక, అంటే పెళ్లాం మొగుడు అనే విషయం అంటే ఏమిటో తెలిసాక అస్తమాను అతన్ని అంటిపెట్టుకునే వుండాలనిపించేది.

అప్పటికి నాకు పదమూడో ఏడు వచ్చింది. ఆ సంవత్సరం విధివశంచేత రామం యింటరుపరీక్షలో గుడ్లుపెట్టాడు. అందుతో మా బాబయ్యకి అతనిమీద అసహ్యం వుట్టింది.

ఈసంధు కనిపెట్టి మా అమ్మ మరో యింధనం వేసింది అతని కోపానలంగా. వీళ్ళిద్దరూ కోతుల్లా ఎగురుతూ చదువు సంధ్యలు మానుకున్నాడు, మీ అల్లారు ముద్దుల అల్లుడు, మొద్దయ్యోగు చూసారా అని సాగతీసుకంటో చెప్పడం మొదలు పెట్టింది. మా అమ్మ పోరుపడలేక రామం యిక కాకినాడలో చదివితే గల్లెక్కడేమో అని అతన్ని రాజవంశ్రీ పంపించే శాడు మా పెద్ద అన్నవద్దకి.

అమ్మాయి పెద్దమనిషి అయిపోతుంది మా అన్నగారి అబ్బాయికి యిచ్చి యీ సంవత్సరం ఆమూడు మళ్లు వేయించేయండిని పోరింది మా అమ్మ. మానాన్న మా ప్రేమ కొంచెం గ్రహించినవాడు కనుక రామానికి యిద్దాం అన్నాడు. ససేమిరా అంది మా అమ్మ.

మా ప్రేమగాధ అంతా ఎరిగి వున్న మాతల్లి అతన్ని అవతలకు

పంపించి యీఎత్తు ఎందుకు ఎత్తిందో నేను చెప్పలేను. కాని నేను మీ అధీనమైనాను. నాహృదయం అతని అధీనంలోవుంది. ఇది నాకాధ. అతన్ని మరచిపోదామనుకుంటాను. కాని అతని మృదువైన మాటలు నా చెవులలో గింగిరులు పెకుతున్నాయి. ఆవి నాహృదయంలో శాగా నాటుకున్నాయి- నాదిన్న హృదయంలో యింక యితరములకు స్థానంలేదు. అందుచేతనే మీ అనురాగమునకు తగిన ప్రతిఫలం మీకు పొందలేక పోతున్నాను.

అయితే ఎందుకు జీవిస్తున్నావు అనిగాని, లేక అతనితో ఎందుకు లేచిపోలేదని కాని అడుగుతారేమో? ఆత్మహత్య మహాపాపమని పూర్తిగా విశ్వసిస్తాను. అదీకాక కన్నతల్లి లోకమాత అని, తల్లి కన్నవేరు దైవములేదని కదా అంటారు- అందుకు యీ శరీరం ఆమెది కనుక, ఆమె యిష్టంవచ్చి నట్టు చేసుకొనుటకు ఆమెకు అధికారంవుంది కనుక ఆమె యిచ్చ నెరవేర్చాను.

రెండవది ఒకరుగిల్లి వాసన చూచిన వెనుక వువ్వు యితరులకు పనికివస్తుందా?

నామన స్తత్వము తెలుసుకోకుండా నన్ను పరిగ్రహించినందుకు మీకు సేవచేసుడమే నావిధ్యుక్త ధర్మము. ఈత్యాగం చేయడానికి సంకల్పించుకున్నా మా అమ్మ ఆజ్ఞ ప్రకారం- ప్రేమ అకల్మష

మైనది కనుక-అది శరీరవాంఛలకు అతీతం కనుక నా ప్రేమ వృక్షమును నిర్మూలించకండా పెంచుకున్నాను దానికి ఎన్నటికి చావు లేదు. దాని చెతకు జీవనవారి కందరికు అది ఆశ్రయమిస్తూనే వుంటుంది'

ఈ గాధ అంతా నిర్ఘాంతపోయి వింటూవున్నాను శ్రీ హృదయము అగాధమని పెద్దలు పూరికే చెప్పారా అనిపించింది.

కాని నారాజ్యం నిజంచెప్పినందుకు నాహృదయం ఉప్పొంగి పోయింది.

గుడ్డి, చెవిటి లాభాలు

గుడ్డివాడై మిల్టన్ ఆంగ్లమహాకవి వినాడు.

గుడ్డితనం వైబడాక నే మన చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం గారు తెనుగులో మంచి పుస్తకాలు వ్రాశారు.

ఇట్లా గుడ్డితనం లాగునే చెముడు కూడా కొంచెరికి లాభిస్తుంది.

థామస్ ఆల్వా ఎడిసన్ చెవిటివాడు కావడంచేతనే ఆనేక శాస్త్రపరిశోధనలు చేయగలిగాడు.

మన గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారి ఆసాధారణజ్ఞాపకశక్తికి చెముడే కారణం.